

Világ proletárjai, egyesüljétek!

Várpalotai kiadás

KÜZÉPDUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

XV. évfolyam — 286. szám.

ÁRA 60 FILLÉR

Szombat, 1959. december 5.

Kádár János elvtárs válaszával befejeződött a beszámoló feletti vita

Tanácskozik az MSZMP VII. kongresszusa

Mint már közöltük, a pártkongresszus csütörtök délelőtti ülésén felszólalt Komócsin Zoltán

elvtárs, a Politikai Bizottság póttagja, a KISZ Központi Bizottságának első titkára.

arra, hogy valamennyi KISZ bizottság és alapszervezet munkájának javításával megszüntessük a szervezeti fejlődésben mutatkozó fogyatékoságokat.

Ilymódon a KISZ taglétszámának alakulása összhangba kerül az általános politikai és társadalmi helyzettel.

Befejezésül hangsúlyozta: az ifjúság nevelésében és a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség tevékenységében a legfontosabb a párt eszméinek, politikájának, a pártvezetésnek maradéktalan érvényre-juttatása.

A pártbizottságok nyújtsanak segítséget, útmutatást az alapszervi vezetőségeknek és aktivistáknak. Az ifjúsági szövetség szervezetei és tagjai — és így a legszélesebb ifjúsági tömegek — mindenütt kapjanak állandó helyi pártmegbízásokat, és ezek teljesítését rendszeresen ellenőrizték.

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség, a magyar fiatalok nagy többsége készen áll azoknak a feladatoknak teljesítésére, amelyek a pártunk VII. kongresszusán hozott nagy jelentőségű határozatok végrehajtásával reá várulnak — mondotta Komócsin Zoltán elvtárs.

A csütörtök délutáni ülésen először Larsen Reidar Thoralf, a Norvég Kommunista Párt Központi Bizottságának titkára, Fritjof Lager, a Svéd Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja, Abdallah Maddjeri, a Tuniszi Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja köszöntötte a kongresszust, majd Kiss Károly elvtárs, az MSZMP Politikai Bi-

Hruscsov elvtárs a Ganz-Mávag Gyárban

A magyar ifjúság készül a pártkongresszus által megszabott feladatok teljesítésére

Komócsin Zoltán elvtárs felszólalása

A KISZ-be és ifjúsági szövetségünk köré tömörítettük azokat a fiatalokat, akik politikailag, öntudatban kitűntek fiatal társaik közül — mondotta a többi között. — Ezek a fiatalok példamutatóan vesznek részt az ifjúsági, termelési és munkaközösségekben, ott vannak a politikai összejöveteleken, tanulnak és sportolnak is.

Az ipari üzemekben jelenleg több, mint ötezer ifjúsági munkabrigád — mintegy 50 ezer részvevővel — versenyez a több, jobb, olcsóbb termelésért.

Az országos takarékosági versenyben több, mint 130 000 fiatal vesz részt, s már mintegy 350 millió forintos eredménnyel büszkélkedhetnek. Falun, a szocialista szektorokban ezernél több ifjúsági brigád és munkacsoport dolgozik. Az idén már több, mint tízezer vettek részt az egyetemi, főiskolai hallgatók és középiskolások diákok önkéntes nyári táborozásain. A fiatalok — az úttörőkkel együtt — közel húszmillió fecsémét és suhángot ültettek el. Sok fiú és leány vesz részt rendszeresen a különböző politikai rendezvényeken. Az elmúlt tanévi több, mint százezer fiatal fejlesztette tudását a párt és a KISZ politikai oktatásában. A tömegsport fejlődésére jellemző: a VII. falusi spartakiádon 109 000-en, az ez évi VIII-on pedig 180 000-en vettek részt.

Komócsin Zoltán elvtárs a továbbiakban hangsúlyozta:

A Kommunista Ifjúsági Szövetségnek sokkal bátrabban kell hirdetnie az osztályharcos forradalmi gondolkodás és cselekvés jelentőségét a fiataloknak. Ifjúságunknak ugyanis van egy rétege, amelynek gondolkodásában az „én” még elhomályosítja, elnyomja a „mi” fogalmát. A polgári-egoista gondolkodású és magartású fiatalokra azért kell nagy figyelmet fordítani, mert ma ez a magyar ifjúságnak számszerűen is tekintélyes rétege és ennek a gondolkodásnak, magartásnak elemei még a legöntudatosabb fiatalok egyikénél, másikánál is megtalálhatók.

A fiataloknak és a társadalomnak is azzal tehetünk jó szolgálatot, ha tudatosan, bátran nyesegetjük az ifjúság rossz tulajdonságait, és — a fiatalok javára — harcolunk hibáik ellen.

Az ifjúság nevelése a párt segítségével mindinkább az egész társadalom feladatává válik. Legyen teljes a cselekvési egység az iskola, a család, az ifjúság nevelésével közvetlenül foglalkozók, valamint a Kommunista Ifjúsági Szövetség között. A pedagógusoknak van itt a legnagyobb szerepük. Nagy jelentőségű az a pozitív változás, amely a magyar pedagógusok, az iskolai nevelők döntő többségére jellemző má-

és amelyet a párt helyes politikája, módszerei alapján értünk el. A pedagógusok a jövőben még teljesebben adják tudásukat, felkészültségüket, emberformáló nevelőképességüket, egész szívüket, az ifjúság neveléséhez. Még több pedagógus vegyen részt az iskolán kívüli nevelésben, a Kommunista Ifjúsági Szövetség tevékenységének megújításában.

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség legnagyobb feladatossága, hogy szervezeti fejlődésében arányban az összpárti és társadalmi helyzettel. Önmagában persze nem kis dolog az, hogy — november 1-i helyzet — közel 12 000 alapszervezete és 382 152 tagja van a KISZ-nek. Viszont — különösen a legnagyobb üzemekben, az ipari tanuló intézetekben és a középiskolákban — a KISZ szervezetek általában elzárkóznak az új tagok felvétele elől. Ez az elzárkózás nem rosszhiszemű. Azal indokolják, hogy féltik a KISZ-t, óvni akarják az ifjúsági szövetségünket a felhígulástól, nem akarják növelni a „csak papíron létező” tagok számát. Az alapszervezetek vezetőségével még nem tudtuk, vagy nem eléggé tudtuk megértetni, hogy a felhígulás elsősorban nem a számszerűségről függ.

Minden lehetőségünk megvan

Minden országgal normális államközi kapcsolatok megteremtésére, illetve fenntartására törekszünk

Kiss Károly elvtárs felszólalása

Külpolitikánk következetes alapelve, hogy a szilárd testvérkapcsolatok megteremtésével és szakadatlan erősítésével össze-

kell fognunk valamennyi szocializmust építő országgal, elsősorban a szocialista tábor vezető erejével, a Szovjetunióval.

Pak Den Aj elvtárs nő a Beloianniszban

zottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, a Központi Bizottság beszámolójának a nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó részéhez szolt hozzá.

külső nyomásnak, amikor nyakunkra akarták küldeni a törvénytelenül kijelölt ENSZ-bizottságot és az ENSZ megbízottát, hogy beavatkozzanak belügyeinkbe, s itt „vizsgálatokat” folytassanak.

Kádár elvtárs beszámolójában beszélt arról, hogy bár a nemzetközi helyzetben az utóbbi időben enyhülés állt be, a kapitalista országokban még vannak és működnek nem jelentéktelen békeellenes erők. Elsősorban áll ez az Egyesült Államokra. Kézrel fogható bizonyítéka ennek többek között az a tény, hogy ugyanakkor, amikor Eisenhower úr és más vezető amerikai politikusok a nemzetközi helyzet enyhülésének, a békés egymás mellett élés megvalósításának szükségességéről beszélnek, megint csak az Egyesült Államok ENSZ delegációja volt az, amely kieroszakolta, hogy tűzzék az ENSZ jelenleg folyó ülészakának napirendjére az úgynevezett „magyar kérdést”. Azok, akik ezt a napirendre tűzést kezdeményezték és kieroszakolták, jól tudták, hogy az ENSZ légkörének mérgezésén kívül ezzel semmi eredményt nem érhetnek el.

Az a kísérletük, hogy belügyeinkbe beavatkozzanak, mint ezelőtt már annyiszor, ezúttal is kudarcba fog fulladni.

Népi demokratikus államunk a békés egymás mellett élés politikája szellemében sok országgal diplomáciai, gazdasági, külkereskedelmi, kulturális kapcsolatokat tart fenn. Egyértelműen meghatározza külpolitikánkat, hogy tagjai vagyunk a varsói szerződésnek, részt veszünk a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsának munkájában, tagjai vagyunk az Egyesült Nemzetek Szervezeté-

(Folytatás a 2. oldalon)

Az ellenforradalom leverése óta a szocialista országokhoz fűződő kapcsolataink még jobban erősödtek és kiterjedtek.

Ez a szoros baráti kapcsolat a legteljesebb egyenjogúság és szuverenitásunk kölcsönös tiszteletbentartásának alapján fejlődik.

A tőkés országokkal kialakított kapcsolataink az ellenforradalom után megromlottak, jöllehet e kapcsolatok 1956 első felében már-már normalizálódtak. Az imperialisták a legutóbbi három esztendőben erőnek erejével igyekeztek, hogy elgáncsoljanak bennünket, s nem riadtak, sőt még ma sem riadnak vissza, hogy hazánk, népünk rágalmazásával mérgezzék a nemzetközi kapcsolatok légkörét.

Pártunk és kormányunk nagyon helyesen megállapította és követte azt a külpolitikai irányvonalat, hogy

mi minden országgal normális államközi kapcsolatok megteremtésére, illetve fenntartására törekszünk, ha a másik érvényesíti a belügyeinkbe való be nem avatkozás és a szuverenitás kölcsönös tiszteletbentartásának alapelveit a nemzetközi kapcsolatok építésének gyakorlatában.

Nem engedhetünk semmiféle